

[Børsen.]

de behøver, og kan i det hele taget føre igennem, hvad de vil. Som jeg udtalte i Gaar, er der fri Gennemmarch for deres Forslag, og derfor kunde der ikke være Tale om noget i Retning af Grundlovskamp.

Angaaende Højesterets Stilling sagde det ærede Medlem Hr. Christmas Møller, at der er ingen Tvivl om Retstilstanden her i Landet. Ved individuelt Søgmaal kan en Lovbestemmelse, der strider mod Grundloven, underkendes. Jeg har vist ikke misforstaaet det ærede Medlem; jeg tror nok, at det er den Opfattelse, der er herskende inden for Det konservative Folkeparti. Men naar man taler om det individuelle i denne Forbindelse, kan det betyde Tusinder af danske Borgere. Hvis man f. Eks. tænker sig, at den siddende Regering i Fremtiden vil gaa Ejendomsretten for nær, saa der kunde blive Tale om fuldstændig Konfiskation eller noget i Nærheden deraf, skal Højesteret altsaa kunne omstøde en saadan Lov efter det ærede Medlem Hr. Christmas Møllers Opfattelse, for den strider mod Grundloven. Saa er det, vi siger — og det er derfor, vi har rejst dette Problem —: Var det saa ikke bedre at faa en Afgørelse for Højesteret, før en saadan grundlovsstridig Lov bliver stadfæstet? Vi er her ved Sagens Kærne, og det har været os om at gøre at rejse Problemet netop her, fordi man meget vel kan tænke sig, at den politiske Kamp i den Tid, vi gaar i Møde, bliver tilspidset, og vi altsaa kan komme til at staa over for at have Rigsdagen delt i to omtrent lige store Dele. Jeg tror, at det var af Betydning, at man havde en Bestemmelse noget i den Retning.

Jeg er lidt betænkelig ved, at Formanden har rejst sig, og jeg bliver nødt til at anmode om en kort Bemærkning til. Jeg vil saa blot til Slut sige, at vi naturligvis, hvad jeg ogsaa tidligere har sagt, mener, at Flertallet skal regere; men i den Udvikling, vi er inde i, skulde det ogsaa helst være saadan, at man ikke berører Mindretalletene, der ogsaa repræsenterer en Del af Folket, alle Rettigheder, og vi har da stillet de 4 Punkter op: 1) Denne Udsættelsesparagraf 45, hvor der altsaa kan være Tale om, at et større Mindretal kan forlange en Lov udsat i nogle Maaneder, men hvis Regeringen vil have en Afgørelse straks, maa den tage Folkeafstemning. Er der nogen, der med Rette kan indvende noget imod det? 2) at et stort Mindretal kan anklage en Minister for Rigsretten, 3) at $\frac{1}{3}$ af Rigsdagens Medlemmer kan forlange en Ekspropriationssag

forelagt Højesteret, og 4) Højesterets Prøvelse af en Lov, hvis Grundlovsmæssighed bestrides af et betydeligt Mindretal. Jeg skulde mene, at der er en hel Del Tusinder ude i Landet, der udmærket kan forstaa Berettigelsen af de Krav, vi har rejst her under denne Grundlovsforhandling.

Formanden: Jeg vil advare imod, at man kommer ind paa at misbruge de korte Bemærkninger. Der er, synes jeg, under denne Forhandling udvist en saadan Liberalitet, at den ikke burde paaskønnes paa den Maade, jeg er bange for det nu trækker op til.

Det ærede Medlem Hr. Christmas Møller har Ordet for en kort Bemærkning.

Christmas Møller: Jeg ønsker i Anledning af den Diskussion, der har været om Spørgsmaalet om Valgretsalderen, kun at gøre den Bemærkning, at der kan jo aldeles ikke for nogen, som har den fjernte Indsigt i, hvad der foregaar omkring dette Spørgsmaal, være Tvivl om, at det er Det konservative Folkeparti, som har krævet, at Valgretsalderen ikke sættes længere ned end til 23 Aar. Der er slet ikke nogen som helst Grund til at diskutere dette med Regeringspartierne. Jeg forstaa derfor ikke, hvorfor denne Diskussion føres.

Til det ærede Medlem Hr. Valdemar Sørensen vil jeg gerne sige, at det allerede fra første Færd maatte staa klart for enhver, at hvis man ikke vilde gennemføre et rent Etkammerssystem — naturligvis uden alt det Vedhæng, som Venstre siden har fundet paa —, havde man to Maader at gennemføre et andet Ting paa. Men det var ogsaa ganske klart, at her var der et fuldkommen skarpt Skel imellem et Ting, som var raadgivende, Lovraad under den ene eller den anden Form, som saa kunde sammensættes uden særligt Hensyn til Vælgerstillingen, men saa heller ikke kunde have nogen Magt, og et andet Ting med politisk Magt, der da maatte fremgaa af den almindelige politiske Magtstilling i Landet. Fra første Færd har Det konservative Folkeparti under Udvalgsforhandlingerne og paa ethvert Stadium sagt dette.

Vilde man nu fra anden Side gaa ind paa at skabe et Ting, hvor man fik Repræsentanter fra Omraader og Kredse, som man ellers ikke fik repræsenteret, men uden Magt? Det vilde man ikke, nogle med een Motivering, andre med en anden. Dette er Sandheden om, hvordan Stillingen er, og derfor forstaa jeg ikke, at det ærede Medlem Hr. Valdemar Sørensen taler om et tillempet Korporationssystem her. Hvor-